

VRÁNA A LIŠKA

Na seděla a v držela kus . Jeho vůně přilákala hladovou a lstivou . Ta se usadila pod a přemýšlela, jak získat. Vrána držela pevně v zobáku a dolů k se zjevně nechystala. A tak jí liška začala lichotit: „Ty jsi tak krásná, . Krásnějšího ptáka jsem v celém neviděla. Máš hezké lesklé peří a nádherně tvarovaný . Škoda, že neumíš také zpívat, pak by tvá krása byla dokonalá a nikdo by se ti nevyrovnal.“ Vráně dělalo liščino lichocení moc dobře a naparovala se čím dál víc. Při zmínce o zpěvu se rozzlobila a chtěla okamžitě dokázat, že se mýlí. Otevřela a hlasitě zakrákala: „Krá, krá!“ Jenže v tom okamžiku jí vypadl ze a nešťastná už jen viděla, jak ho popadla a utíká s ním pryč. Inu, věřit falešným lichotkám a zbytečně se naparovat se nevyplácí.